

ſe ſſchozeń dalej ſtupiſch; tež nejmenſche
rhyotańe ſuchego liſta jogo taſ pſchežěſy,
až ſe tſcheſeſcho. Won beſcho ſazny, až
namžafcho dlej hužaržafch; gſod beſcho bo=
jaſń ſagnaſa. Taſ dejaſcho dalej hysch a
wodu pytaſch a beſcho taſ gluzny, až zysťe,
chſodne žrědkyſchko namaſa. Won ſe napi
a ſmozowa ſe, hužěkowa ſe Bogu ſa nowu
dobrotu a nažafcho ſe, až bužo jomu Bog
tež jěž hobražiſch a až jomu neda hoſſabnuſch
a ſginuſch.

Pſches ſcho, zož beſcho ſlědne dny pſche=
ńaſſ, beſcho wělgin muzny a požedaſcho
wotpozynka. Ale zo zyniſch? — žo wostaſch?
Pod nēbjom tudy hobnoz lažafch? Ale tu
mogli tergate ſwěreta pſchiſch a jogo rož=
tergaſch; dom nēbeſcho daloſo a ſchyroſo
ſ wizeńu, tež žedna jama w goře. Won
ſtojaſcho dſujko ſe hobmyſlezy, zo zyniſch
dejaſ. Naſlědku hobsamfnu taſ zyniſch, kaž
ptaſchki pod nēbjom zynē: na bom ſalěſcž
a ſejžezy na ſom ſpaſch. Won žěſcho dalej
a namaſa bom ſ tkuſtymi gaſuſami, ſalěſe
na nēn a ſednu ſe na tkuſtu gaſuſu, ſlagnu
ſe ſ ſchebjatom na pēńſ, poruzy ſe we
nutſchnej modlitwē Bogu — a taſ huſnu.

W nozy w ſpańu zowaſcho ſe jomu wot
ſchogo, zož beſcho ſe hodńo pēriwēj ſ nim
ſtaſo. Tež wizeſcho ſwojeju ſtarejſcheju,
kaſ wonej ruzy ſamaſchtej a ſ nēbju ſdyche=
waſchtej. Won ſchěſcho jima do ruſow
padnuſch, hobroſchi ſe ſpizy a padnu ſ boma.
Dere až nēbeſcho huſoſo ſejžek, won togdla
tſchaſchne nēpadnu. W boze jogo kaſafcho,
na kotryž beſcho padnuſ, ale doſulž beſcho
hyschcžer nēhugronězy muzny, nērožěſcho